

NPB 72:1,4; Kidsopwekking 'Ik ben'; Johannes 18:1-12; Opw.428; Sela 'Via Dolorosa'; Opw.705; Opw.548; Opw.767

Avondmaal vieren terwijl het oorlog in Europa, in Oekraïne is.

Kan dat wel?

Zoveel lijden in de wereld en dan vandaag rustig Avondmaal gaan vieren.

Is het wel verantwoord?

Als je jezelf dat afvraagt vanmorgen, ben je niet de enige.

Er zijn mensen die zo vanmorgen naar de kerk zijn gekomen, of misschien zelfs wel niet zijn gekomen....

Kan het wel? Ja, ik denk het wel.

Ik zou het nog wel wat scherper willen stellen: ja, dat kan heel goed.

Want toen de Heer vertelde dat zijn discipelen en later de kerk Avondmaal moesten gaan vieren zei Hij dat ook vlak voor een helse periode.

Met volop oorlogs. Een van de meest heftige oorlogen wordt uitgevochten.

Tussen een machtige dwaas, satan, en een veel machtigere, liefdevolle zoon van God, de Messias.

Het was heftig voor de Here Jezus. Er was voor Hem zelfs de dreiging van de godverlatenheid.

Daar had Hij op kunnen inzoomen maar Hij vierde 'gewoon' net als elk jaar de Pesach-maaltijd. Met de gedachte en de woorden: wat hebben wij een geweldige God. Eentje die zijn volk bevrijdt uit Egypte omdat Hij zoveel van hen houdt.

En tijdens dat Pesach-maal maakt Hij er opeens het Avondmaal van.

Wat hebben wij een geweldige God: eentje die ons bevrijdt van de slavernij van de zonde. Dat komt door wat Ik zo meteen ga doen.

En vanuit dat perspectief kijken we naar dit Bijbelverhaal.

Anders dan de andere evangelisten zet Johannes hier in dit Bijbelgedeelte niet meer in op de angst van de Here Jezus.

Het intens angstige moment in de tuin die je bij Mattheus, Marcus en Lucas vindt, vind je niet terug bij Johannes.

We zien bij Johannes juist de indrukwekkende macht van onze Heiland.

Geen sprake van een lot dat hem overkomt maar volop actief, machtig liefdevol aan het werk. Om Vader te eren, discipelen te beschermen en ons te bemoedigen...

Dat past bij de start van het Johannes-Evangelie.

Johannes 1:14 is een belangrijk kernvers in het Johannes-Evangelie

Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid (heerlijkheid) gezien. De grootheid van de enige zoon van de Vader.

Lees en ervaar zo eens dit Bijbelgedeelte...

Probeer het je voor te stellen.

600 soldaten, wapens, fakkels, herrie en de geestelijke leiders van Israël die op het groepje van 12 afkomen. De discipelen zien hier voor het eerst (!) Judas in zijn verradersrol.

Jezus kruipt niet weg in de tuin...

Hij komt rustig tevoorschijn en vraagt wie ze zoeken.

Het antwoord op die vraag komt er net zo denigrerend uit als de woorden op het opschrift bij het kruis: wij zoeken Jezus uit Nazaret. Jezus, de Nazoreeër, Koning der Joden. Dat noordelijke gehucht, dat nietszeggende gat Nazaret

En Jezus zegt: Ik ben het. Er staat in het Grieks: IK BEN.

Net als in EXODUS 3. Waar de HERE zich bekend maakt als de IK-BEN als Mozes vraagt: wie moet ik dan zeggen als de Farao vraagt wie mij stuurt?

Zeg maar 'IK BEN' !!

Hier opnieuw. IK BEN. Alles komt hier bij elkaar.

Al de Ik-ben uitspraken die Jezus juist in dit Johannes-Evangelie uitspreekt klinken mee in dit deze twee woorden. Ik ben. Ik ben het!

Ik ben het brood des levens.

Ik ben de goede Herder.

Ik ben het Licht der wereld.

Ik ben de weg, de waarheid en het leven.

Ik ben het. Ik ben degene die het echte leven komt brengen! Met machtige liefde.

Hij heeft alles te bieden wat het volk maar van een Messias kan verwachten!

En dat past dan weer bij dat andere kernvers in het Johannes-Evangelie.

Hs.20:30-31: 'Jezus heeft nog veel meer wondertekens voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat je gelooft dat Hij de Messias is, de Zoon van God en opdat u door te geloven leeft door zijn naam'.

De indrukwekkende, goddelijke 'Ik ben' laat zich hier zien.

Het is zo groot en zo indrukwekkend dat iedereen ondersteboven rolt.

Ook Judas. De heerlijkheid van God zien en overeind blijven, overleven: dat kan bijna niet. God de Zoon in al zijn grootheid en majesteit.

En dat hebben al die soldaten, al die ambtsdragers uit de kerk van Jeruzalem en Judas ervaren. Wat een God is Hij!

En dat laat Hij verder ook merken.

Hij is hier degene die de touwtjes in handen heeft.

'Laat hen gaan', zegt Hij bevelend.

Dat is geen verzoek maar dat is hoe het zal gaan.

Hij is hier oppermachtig maar zijn macht manifesteert zich in overeenstemming met het karakter van zijn Koninkrijk.

Niet door kracht, noch door geweld maar door de Geest.

En daarom fluit hij de van-adrenaline-overlopende-Petrus terug die het oor van slaaf Malchus afslaat.

Bij arts Lucas (in Lucas 22) lezen we dat Jezus het afgeslagen oor van Malchus er weer aanzet en hem geneest.

En in het Mattheus-Evangelie licht Jezus toe: als Ik zou willen zou Ik mijn Vader vragen en zouden er 12 legioenen engelen komen om Mij te verdedigen: 72000 engelen t.o. 600 soldaten.

Makkie, maar dat moet niet. Hij wil de beker van de toorn leegdrinken.

Om te betalen. De schuld en de zonde van de mensheid.

De schuld en de zonde van ons.

Zoals we onlangs hoorden vanuit Johannes 12: hier ben Ik toch voor gekomen?

Ja, en ook om te herstellen, om het over te doen.

Daarom ook nog even iets over wat een bekende N.T.-theoloog (Tom Wright) vertelt.

Die zegt dat Johannes vanaf het optreden van Jezus inzet op de vernieuwing van de schepping en het als het ware overdoet, en nu goed!

Zo begint het Evangelie bij de schepping.

En de eerste scheppingsweek, als je de dagen telt in Johannes een eindigt met een bruiloft in Kana. Alsof Adam en Eva een nieuwe kans krijgen.

En dan hier is er weer sprake van een tuin.

Jezus kruipt niet weg, zoals Adam eerder wel, maar komt tevoorschijn.

En die tuin komt hier in hoofdstuk 18 terug en ook op de paasmorgen!

De tuin waarin het misging wordt de tuin waarin het herstel plaats vindt.
Waarin de zoon van God, de zoon van Adam doet wat goed is en zo in deze wereld mooi
werk mag doen. Deze zoon van God is gehoorzaam en volmaakt, ons ten goede.
En wij mogen daarop meeliften.
Hij met ons en Hij voor ons. Het Koninkrijk breekt door.
Hij bereidt alles erop voor om weer die mooie tuin, die nieuwe wereld te mogen gaan
worden.
Wat een HEERLIJKE, INDRUKWEKKENDE God hebben wij.
Dat wij, die het niet hebben verdiend... genade ontvangen.
En dat vandaag mogen vieren bij brood en wijn.
En daarom vieren wij Avondmaal, totdat Hij komt!
Ongeacht de omstandigheden, ook nu er oorlog in Europa is...., Amen